

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΕ ΤΩΝ ΣΚΔ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ
8 Σεπτέμβρη 2024

Η Κεντρική Επιτροπή των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων (ΚΕ των ΣΚΔ), απευθύνει κάλεσμα μαζικής γνωριμίας και συσπείρωσης στα πλατιά λαϊκά στρώματα των εργαζομένων σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις στην Ελλάδα και Διεθνώς.

Εκτιμάται ότι στο επόμενο διάστημα αναμένεται ένταση της ευρύτερης αντεργατικής επίθεσης. Αυτό φαίνεται ήδη στους εργαζόμενους στον κλάδο του τουρισμού και αναμένεται να γίνει ακόμα πιο εμφανές στην προσεχή περίοδο. Η ντε φάκτο κατάργηση του δώρου και 5ημέρου, η επίθεση που απλώνεται όχι μόνο στα εργαζόμενα στρώματα αλλά και στους μικρούς αυτοαπασχολούμενους. Την ίδια στιγμή, εξελίξεις όπως οι καταργήσεις των σχολικών τμημάτων και οι «ψίθυροι» που ανοίγουν από κυβερνητικούς κύκλους ως προς το ζήτημα του «υπερπληθυσμού» ομάδων ή κλάδων αυτοαπασχολούμενων (πχ λογιστές ή δικηγόροι), είναι ενδεικτικά μίας νέας γραμμής που προωθείται με σκοπό την περεταίρω υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των λαϊκών μαζών.

Παράλληλα, στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης τα αστικά επιτελεία και όλοι οι ακόλουθοί τους θα ριχτούν στην μάχη για να ξεγελάσουν τον λαό με ψίχουλα, με συνθήματα που είναι φαινομενικά υπέρ του αλλά στην πραγματικότητα κρύβουν πολιτικές που είναι εναντίον του. Να μην νομιμοποιηθεί η κοροϊδία των Υπουργείων που κοιτάνε πώς με «ψίχουλα» θα κατασταλεί η λαϊκή οργή που φουντώνει και αναζητά διέξοδο.

Ακριβώς λόγω της ανάγκης εκτόνωσης αυτής της λαϊκής οργής, αλλά και καταστολής του κινήματος αναμένεται και ένταση της φασιστικοποίησης, η οποία έχει αρχίσει ήδη να συντελείται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η επίθεση στο βιβλιοπωλείο «Ακυβέρνητες Πολιτείες» και μία σειρά γεγονότα ακόμα. Στο επόμενο διάστημα είναι ανάγκη να μετρήσουμε βήματα στην διαπάλη και με τον φασισμό, ειδικά μπροστά στην επέτειο της 18^{ης} Σεπτέμβρη.

Παράλληλα, στα διεθνή, η εξέλιξη του πολέμου στα εδάφη που καταλαμβάνει το ναζιστικό καθεστώς του Κιέβου, με τις πυρηνικές απειλές της Ρωσικής Ομοσπονδίας καθιστά σαφές πως ο πόλεμος αυτός είναι άδικος και αποτελεί συνέχεια της ρωσικής ιμπεριαλιστικής εισβολής – «ειδικής στρατιωτικής επιχείρησης» τον Φλεβάρη του 2022. Με τις πυρηνικές απειλές του φασιστικού – εθνικιστικού καθεστώτος του Βλ. Πούτιν και των σύμμαχων με αυτόν αστικών δυνάμεων, στην πραγματικότητα καταρρίπτεται πανηγυρικά και οριστικά η θέση ορισμένων «αγωνιστών» που ανέλυσαν και εκτιμούσαν τον πόλεμο αυτό σαν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα των Ρώσων της περιοχής του Ντονμπάς ή δήθεν *αντιιμπεριαλιστικό αγώνα της Ρωσίας*. Καταρρίπτεται οριστικά, επίσης, η θέση ότι η σύγχρονη Ρωσική Ομοσπονδία μπορεί να αποτελέσει «προστάτη των λαών». Οι λαοί δεν έχουν ανάγκη την προστασία καμίας ιμπεριαλιστικής και αστικής κρατικής υπόστασης. Στο σήμερα, είναι ριζική ανάγκη σε όλες τις εξαρτημένες χώρες να συγκροτούνται μέτωπα πάλης υπό την καθοδήγηση (με την μαρξιστική – λενινιστική έννοια) των κομμουνιστών με κατεύθυνση πάλης την προάσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, του Σοσιαλισμού και της Ανεξαρτησίας.

Σε μία αντίστοιχη κατεύθυνση οφείλει να αναλυθεί το ζήτημα των πρόσφατων γερμανικών εκλογών και της επικράτησης της ακροδεξιάς στην Θουριγγία, η ανάδειξη της σε αξιωματική αντιπολίτευση στην Σαξονία και η δημοσκοπική της άνοδος κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες σε όλη την Γερμανία. Η άνοδος αυτή εκφράζει την τάση του Γερμανικού Ιμπεριαλισμού για συναγωνισμό με τον δεύτερο πόλο της ΕΕ (Γαλλία) και την ανάγκη επανασύστασης της ΕΕ σε μία νέα βάση που θα επιτρέπει τις πιο επιθετικές μορφές κεφαλαιακής εξαγωγής και διεθνοποίησης. Παράλληλα, η άνοδος των φασιστών αυτών στην εξουσία και ειδικά σε

κρατίδια της πρώην ανατολικής Γερμανίας (Γερμανικής Λαοκρατικής Δημοκρατίας – ΓΛΔ) δεν αποτελεί έκπληξη αν μελετηθεί προσεκτικά η δομή και η λειτουργία αυτού του εξαρτημένου κράτους που από το 1956 και έπειτα λειτουργούσε κατά παράβαση όλων των σοσιαλιστικών αξιών. Το επόμενο διάστημα, λοιπόν, αναμένεται να ξεδιπλωθεί στην Γερμανία μία εντονότατη πολιτική μεταστροφή που σε πρώτη φάση θα οδηγήσει σε επίθεση κατά της εργατικής τάξης και ειδικά των πιο καταπιεσμένων στρωμάτων της (μετανάστες, μειονότητες κλπ). Σε δεύτερη φάση αναμένεται να υπάρξει μία μορφή αναδιάταξης λειτουργιών του εποικοδομήματος, ενώ σε μία τρίτη φάση αναμένεται να αλλάξει και η εξαγωγική πολιτική του Γερμανικού κεφαλαίου. Αυτό αναμένεται να λάβει δύο χαρακτηριστικά, κατά την εκτίμησή μας: πρώτον, το πιο πιθανό είναι να μην αποτελεί μία ταχεία διαδικασία, αλλά μία σταδιακή πορεία, την οποία και οφείλουμε να εξετάζουμε. Δεύτερο, θα ήταν πολιτικά λαθεμένο να θεωρείται πως η διακοπή της ανόδου της ακροδεξιάς με τεχνάσματα «Μελανσονικού τύπου» (αν και στην Γερμανία δεν φαίνεται η λαϊκή κατεύθυνση προς τα εκεί) θα οδηγήσει σε αποτροπή αυτών των εξελίξεων. Αυτές οι πολιτικές προωθούνται και από δυνάμεις με αναφορά στην «αριστερά» ή στην «οικονομική αριστερά», όπως η «Συμμαχία της Ζάρα Βάγκενκνεχτ – Λογική και Δικαιοσύνη». Αυτό καταμαρτυρά πως τα προαναφερθέντα φαίνεται πως είναι γενικοί στόχοι του κεφαλαίου και ουσιαστικά υπάρχουν διαφοροποιήσεις ως προς τις μεθόδους υλοποίησης. Άλλωστε, ο φασισμός ως ιδεολογικοπολιτικό ρεύμα είναι άμεσα και άρρηκτα συνδεδεμένος με την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της εργοδοσίας – τάσσεται κατά της εργατικής τάξης, κατά των ταξικά προσανατολισμένων αγώνων και καλεί σε συστράτευση αστικής και εργατικής τάξης, στο όνομα μίας θολής «εθνικής ενότητας».

Παράλληλα, και λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, αξίζει να γίνει μια αναφορά και στα όσα γίνονται στην Μέση Ανατολή και ειδικά την Παλαιστίνη: η συνεχιζόμενη σφαγή και γενοκτονία των άμαχων Παλαιστινίων από το εθνικιστικό κράτος του Ισραήλ υπό τον Μπ. Νετανιάχου δεν αποτελεί «κακίτσιο» ούτε του Ισραήλ, ούτε των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που προχώρησαν στην σύστασή του. Η σφαγή αυτή αποσκοπεί στην διασφάλιση της εξάλειψης της όποιας πιθανότητας ύπαρξης Παλαιστινιακής κρατικής δομής ως συμμάχου του Ιράν και έμμεσα της Ρωσίας (στόχος που προωθείται από την Χαμάς) ή άμεσα της Ρωσίας (στόχος που προωθείται από την Φατάχ και την Παλαιστινιακή Αρχή). Είναι λαθεμένη για εμάς η άποψη που λέει ότι «η Χαμάς κάνει αντίσταση», γιατί η αντίσταση δεν μπορεί για κανένα λόγο να συνδέεται με την τακτική πρόσδεσης της υπό σύσταση χώρας με έναν ιμπεριαλιστικό πόλο. Υπ’ αυτήν την έννοια είμαστε υπέρ του δίκαιου αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για δικαίωμα σε κράτος, όμως διατηρούμε κάθε δικαίωμα να θεωρούμε ότι οι σκοποί και οι στόχοι της Χαμάς δεν ταυτίζονται με τις αρχές και τους στόχους του αγωνιζόμενου λαού.

Την ίδια στιγμή, έντονη είναι η αντιπαράθεση στις ΗΠΑ με φόντο τις προεδρικές εκλογές. Είναι ασφαλές να πούμε ότι η αντιπαράθεση δεν θα τελειώσει την βραδιά των εκλογών, ούτε απαραίτητα ότι θα κορυφωθεί σε αυτήν. Μία σειρά από νομικά κενά και «παραθυράκια» θα επιτρέψουν στους ηττημένους να αμφισβητήσουν το αποτέλεσμα – μία πράξη που δεν ξέρουμε μέχρι πού θα φτάσει. Παράλληλα, όπως γίνεται φανερό από διάφορους δείκτες, αναμένεται να αυξηθεί η αποχή ειδικά από τους νεαρότερους εκλογείς.

Απ’ τα παραπάνω προκύπτει ότι είναι αναγκαίο ο λαός να συσπειρωθεί μαζικά, να οργανώσει τον αγώνα του ενάντια σε αυτά που ετοιμάζουν για αυτόν χωρίς αυτόν. Η μαζική οργάνωση του αγώνα περνά μέσα από την οργάνωση στα σωματεία, στους συλλογικούς φορείς αυτοοργάνωσης και στις πολιτικές οργανώσεις. Να εντείνουμε την αντικαπιταλιστική – αντιιμπεριαλιστική πάλη σε γραμμή μαρξιστική – λενινιστική, για την ανοικοδόμηση του Κομμουνιστικού Κινήματος, για την αντίσταση κατά της βάρβαρης επίθεσης που σχεδιάζεται.